

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Пазарджик, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на осемнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Ненова

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
като разгледа докладваното от Мария Ненова Гражданско дело №
20235220100456 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 422 от ГПК.

Ищецът „Водоснабдяване и канализационни услуги“ ЕООД чрез пълномощника си адвокат С. е предявил против ответника А. Г. Г. искове за съществуване на вземания за ползваните ВиК услуги по партида с абонатен номер № ***** за обект, находящ се в гр. Пазарджик, ул. „*****“, представляващ самостоятелен обект в сграда № 55155.505.42.5.4 по КKKP на гр. Пазарджик, с предназначение: жилище, апартамент в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение, с площ от 149.80 кв.м., както следва: главница в размер на 299.21 лв. за периода от 01.10.2019 г. до 17.11.2022 г. и мораторна лихва в размер на 24.39 лв. за периода от 01.10.2019 г. до 17.11.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 3998/2022 г. по описа на Районен съд – Пазарджик, до окончателното изплащане. Претендира разносните по делото. Представя писмени доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът А. Г. Г. намира предявените искове за недопустими, тъй като не е ясен предметът на делото и същият не е индивидуализиран по момент на изискуемост. По същество намира исковите за неоснователни. Оспорва подписа си върху приложения към исковата молба договор. Счита същия за нищожен поради липса на форма и по-конкретно на задължително съгласно Наредба 4/2004 г. съдържание, а също така и поради липса на предмет, тъй като от съдържанието му не става ясно за кой

конкретен недвижим имот се отнася и за идентичността му с притежавания от ответника недвижим имот. Алтернативно счита, че договорът не е влязъл в сила поради несбъждане на отлагателното потестативно условие за издаване на документ за изграден водомерен възел. Оспорва съществуването на месечни фактури. Оспорва истинността на карнета за 2019 г. Счита същия за недействителен поради липсващ подпис на показанието за 28.06.2019 г. и на данни за общия водомер на сградата в режим на етажна собственост. Счита също така, че карнетът не може да установи отчетните данни за абоната поради посочване на друг абонат. Твърди, че карнетът за 2020 г. представлява първичен счетоводен документ и е недействителен поради липса на име и подпис на съставителя. По отношение на карнета за 2021 г. твърди недействителност поради липса на име и адрес на свидетел при отказ на потребителя или негов представител да го подпише. Същият бил недействителен и поради поправка (задраскване на името на абоната), която не била отстранена по надлежния ред съгласно ЗСч. чрез анулиране и съставяне на нов документ. Твърди недействителност на карнета за 2022 г. поради поправка и липса на подпис на оправомощено лице за показанието от 20.10.2022 г. Счита, че карнетът за 2022 г. не се отнася за неговия абонатен номер. Посочва, че през процесния период били използвани показанията на два различни водомера с различен максимален капацитет. Твърди, че договорът за ВиК услуги не с предмет обекта, на който е бил собственик в периода от 01.10.2019 г. до 19.06.2020 г. Твърди, че в случая отношенията следва да се уредят извъндоговорно основание чрез института на неоснователното обогатяване, тъй като липсва регламентация на начисляване на вземания при неотчетен водомер. Поддържа, че цялото вземане от 299.21 лв. било платено, като се позовава на приложената по делото счетоводна справка, в която било посочено, че тази сума е инкасирана, т.е. платена. Оспорва претендираната мораторна лихва на основание ЗМДВИП. Прави възражение за погасяване на вземането с 3-годишна давност. Твърди, че никога не е бил собственик на имота, където били предоставени и ползвани ВиК услугите, и не бил потребил количеството вода, претендирано с исковата молба. Твърди, че двата водомера не били тарирани, поради което не били изправни. Сочи, че справките за задължения и карнетите се отнасяли за различни водомери. Поддържа, че не било доказано каква била доставената стока и ако била вода, от кой вид била тя и съответно каква била цената ѝ. Оспорва иска по размер, тъй като стойността на най-голямото отчетено количество вода било по-малко от претендираната сума. Оспорва истинността на удостоверения размер на вземането в приложенияте в исковото и заповедното производство счетоводни справки за абонат, тъй като двете имали различно съдържание. Оспорва истинността на приложения договор и по-конкретно авторството му за подпис на търговеца. Оспорва истинността на същия и по отношение на съдържанието му – 1 брой водомери и членове на семейството. Оспорва иска поради липса на карнети за останалите потребители в сградата в режим на етажна собственост и установяване на

разликата между общото потребление и нейното пропорционално разпределение. Твърди също така, че през целия исков период на някои от останалите потребители не са били монтирани водомери. В случай, че искът бъде приет за основателен, моли да бъде освободен от отговорност, тъй като ищецът не е изпълнил задължението си да инициира процедура за откриване на индивидуални партии на потребителите. Твърди, че общите условия не са влезли в сила, тъй като не са били публикувани в два вестника, публикуваните в два вестника общи условия не били тези, посочени в Решение ОУ-09/11.08.2014 г. на ДКЕВР, и двата вестника не били централни ежедневници. Счита, че общите условия не го обвързват, тъй като не му били предоставени съгласно ЗЗП, не бил се съгласил с тях и не бил уведомен за изменението им през 2014 г. Счита, също така, че общите условия не обвързват и ищеца поради обстоятелството, че решението на ДЕКВР за одобряване на общите условия обвързва „ВиК в ликвидация“ ЕООД, а не ищеца. Поддържа неправомерност, респективно нищожност на т. 3 от договора на основание чл. 143, ал. 2, т. 2 във връзка с чл. 146 от ЗЗП във връзка с чл. 59, ал. 4 от ЗКИР, тъй като изключва правото на потребителя, произтичащо от чл. 59, ал. 4 от ЗКИР, да се ползва от оповестителното действие на партидата като вид документ. Ангажира писмени доказателства.

Съдът като взе предвид доводите на страните и прецени поотделно и в съвкупност доказателствата по делото намира за установено следното:

Ищецът е доставчик на водоснабдителни и канализационни услуги при публично известни общи условия.

Ответникът е бил собственик на водоснабден имот с идентификатор 55155.504.497.1.4, представляващ самостоятелен обект в сграда, с адрес: гр. Пазарджик, *****, с предназначение на самостоятелния обект: за търговска дейност, с площ от 54 кв.м.

За отчитане на показанията на монтирания в обекта водомер са представени карнети.

На 19.06.2020 г. имотът е продаден от ответника на купувача М. С. Р. с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 41, том IV, рег. № 5227, нот.д. № 596/2020 г.

Новият собственик е подал до „Водоснабдяване и канализационни услуги“ ЕООД заявление за промяна на партидата и между тях е сключен договор № 110901532 от 21.09.2021 г. за ползване на водоснабдителни и канализационни системи.

Ответникът е представил по делото разписки за извършени плащания на ВиК услуги през периода от 05.02.2020 г. до 06.10.2023 г. на обща стойност 313.77 лв.

При така установените правнорелевантни факти съдът намира следното от правна страна:

Производството е по реда на чл. 422 от ГПК.

Налице са процесуалните предпоставки за съществуване и надлежно упражняване на правото на иск, предявен по реда на чл. 422 от ГПК, тъй като в полза на ищеца е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, против която е постъпило възражение от длъжника по чл. 414 от ГПК, а исковата молба е предявена в едномесечния срок по чл. 415, ал. 1 от ГПК.

Предмет на делото са кумулативно съединени установителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за съществуване на вземания за стойността на доставени водоснабдителни и канализационни услуги и лихва за забава. В тежест на ищеца е при условията на пълно и главно доказване да установи по делото, че през процесния период ответникът е имал качеството на потребител на ВиК услуги и през същия период до обекта са доставени ВиК услуги.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредба № 4/2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи потребители на услугите ВиК са: собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване, включително чрез концесия, на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни и/или дъждовни води; собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради – етажна собственост; собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на водоснабдяваните обекти, разположени на територията на един поземлен имот и присъединени към едно водопроводно отклонение. Следователно облигационното правоотношение между доставчика на ВиК услуги и потребителя на ВиК услуги възниква между собственика на водоснабдени недвижим имот или носителя на вещно право на ползване върху водоснабден имот.

От събраните по делото писмени доказателства не се установява през исковия период ответникът да е бил собственик или да е притежавал вещно право на ползване на водоснабдения обект, посочен в исковата молба и изрично уточнен с молба с вх. № 13627/05.06.2023 г., а именно: самостоятелен обект в сграда № 55155.505.42.5.4 по КККР на гр. Пазарджик, находящ се в гр. Пазарджик, ул. „*****“. Всички ангажирани от ищеца писмени доказателства в тази насока касаят друг имот, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 55155.504.497.1.4, находящ се в гр. Пазарджик, ******, който не е предмет на делото.

Не е установено също така до процесния обект да са доставяни ВиК услуги, тъй като доказателствата за това, а именно карнети за отчитане на потреблението, също касаят имота на ***** и освен това представляват частни свидетелстващи документи, които са оспорени от ответника и не се ползват с обвързваща съда материална доказателствена сила.

С оглед изложеното съдът намира, че ищецът не е провел успешно доказване на твърдените от него правнорелевантни факти, поради което

предявените искове следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Ответникът е направил възражение по чл. 111, б. „в“ от ЗЗД за погасяване на претендираните вземания по давност, но същото не следва да бъде разглеждано по съществото с оглед недължимостта на заявените от ищеца искови претенции.

При този изход на делото на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК разноси се дължат на ответника, но същият не е направил искане за присъждането им и няма данни същият да е направил разноси по делото, поради което такива не се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 2 от ГПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Водоснабдяване и канализационни услуги“ ЕООД, ЕИК 205323041, седалище и адрес на управление: гр. Пазарджик, ул. „Втори януари“ № 6, представлявано от управителя С. В. С., против А. Г. Г., ЕГН ***** от гр. Пазарджик, ул. „*****“ искове за съществуване на вземане в размер на 299.21 лв., представляващо стойността на ползваните ВиК услуги по партида с абонатен номер № ***** за обект, находящ се в гр. Пазарджик, ул. „*****“, за периода от 01.10.2019 г. до 17.11.2022 г., и вземане в размер на 24.39 лв., представляващо мораторна лихва върху главницата за периода от 01.10.2019 г. до 17.11.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед до окончателното изплащане, за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 3998/2022 г. по описа на Районен съд – Пазарджик.

Решението може да се обжалва от страните пред Окръжен съд – Пазарджик в двуседмичен срок от съобщаването.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____